

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] beregnet, og til den trufne Aftale. Aftalen bliver selvfølgelig fra Administrationens Side overholdt til Punkt og Prikke.

Naar jeg har bebrejdet det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), at han har fremdraget Spørgsmaalet om Kornordningen, er det bl. a., fordi jeg ved, at det ærede Medlem var klar over, at jeg ikke kendte noget hertil, men ogsaa fordi det jo var en Ordning, som Valutakontoret egentlig havde paataget sig for Landbrugsministeriet, en Ordning, som for saa vidt laa uden for Valutakontorets Administration, og som jeg derfor ikke har haft noget med at gøre. Naar saa det ærede Medlem siger, at han maa have Ret og Pligt til at kritisere Regeringen, vil jeg fuldstændig anerkende Retten uden derfor at paalægge det ærede Medlem Pligten.

Endelig hævder det ærede Medlem, at den af Nationalbanken trufne Foranstaltning vedrørende Ændring i Laanebetingelserne for de paagældende Banker maa medføre et forhøjet Renteniveau. Det kan ikke være rigtigt, eftersom de paagældende Banker ikke har saadanne Laan i Nationalbanken i Øjeblikket og derfor heller ikke har nogen Grund til at ville stramme Rentebetingelserne for deres Kunder.

Lange: Udvalgets ærede Ordfører (P. Christensen) vilde igen lægge Ansvar for Rentesituationen i Landet over paa de tidligere Flertalspartier her i Tinget. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører har den Opfattelse, at hvis vi i sin Tid havde faaet Konverteringen gennemført, vilde Renteniveauet i Landet i Dag have været et andet, end det er. (P. Christensen: Jo). Ja, det maa jeg naturligvis overlade til den ærede Ordfører selv at overveje; jeg tror nu ikke paa det. Jeg tror, at det Renteniveau, vi har i Dag, er noget, der skabes af Situationen, er noget, der skabes af de økonomiske Forhold og af Regeringens Politik. Men naar den ærede Ordfører paastaar, at vi har Ansvar, saa er dette ikke rigtigt. (P. Christensen: Jo). Ja, det er rigtigt, at den højtærede Indenrigsminister fremsatte en Række Konverteringsforslag, men det var Konverteringsforslag, der var koblet sammen med andre Forslag, som man maatte vide, at de daværende Flertalspartier ikke vilde medvirke til at gennemføre. Da man kom saa langt, at Indenrigsministeren var villig til at gennemføre Konverteringsforslaget alene uden at koble disse andre Ting til, fik man Oppositionspartiernes Tilslutning til

Forslaget. Men hvad skete der saa? Det viste sig, at hele Indenrigsministerens Plan hvilede paa et saa løst Grundlag, at da han fik Mulighed for at gennemføre den, kunde han ikke faa Bankerne til at medvirke dertil, fordi de ikke turde paatage sig Risiko.

Villemoes: Maa jeg sige angaaende det sidste Spørgsmaal, der har været talt om, at det staar for mig som ganske afgjort, at dersom man skulde have konverteret, maatte der have været skabt et Konsortium til at overtage Obligationerne. Dette var ikke i Orden, og derfor har Regeringspartiernes Medlemmer Uret i deres Paastand i saa Henseende. Det var det, der skulde til, hvis man i det hele skulde komme nogen Vej frem paa dette Omraade. (Veistrup: Det var netop i Orden). Nej, ærede Afbryder, det var ikke i Orden, og vi har her i Tinget et æret Medlem, som er Generaldirektør for Nationalbanken. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som er Direktør i Nationalbanken, vil erklære, at den Sag var i Orden. Selvfølgelig var den ikke i Orden.

Naa, det var et meget stort Sidespring. Jeg vil gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet, om Krisefondens Afvikling er begyndt: Ja, det ved jeg, den er, for jeg kender udmærket godt Loven om Krisefonden. Den havde en bestemt Løbetid, men der stod ikke noget om, hvornaar den højtærede Minister skulde begynde at sælge ud af Obligationerne. Det kan ikke være anderledes, end at dersom man vil have et lavt Renteniveau i Landet, opnaar man det ikke ved at slynge flere Obligationer ud paa Markedet; det giver det modsatte Resultat.

Den højtærede Minister sagde, at Spørgsmaalet om Aftagning af Varer fra Tyskland var i Orden, der var udstedt de nødvendige Attester. Ja, man kan selvfølgelig sagtens udstede Attester, men det er ikke bevist over for os, at disse Attester var Attester paa Varer, som var salgbare i Danmark, og det kan heller ikke hjælpe, at hver eneste Gang, der udstedes Attester for en 4 Maaneders Periode, kommer de omtrent den allersidste Dag, saa at der ikke er Mulighed for at disponere længere Tid i Forvejen. Derfor maa der altid være Attester ude, som er ubenyttede.

Jeg vil i øvrigt i denne Forbindelse gerne spørge: Hvordan laa det i det andet høje Ting? Var der ikke et æret Medlem af Det radikale Parti, der sagde, at vi vilde ikke sælge, hvad det skulde være, vi tog